

[Tove Niemann]

respekterer fuldt ud, at det er noget, vi skal diskutere i morgen.

Til fru Inge Fischer Møller vil jeg sige, at jeg nævnte kun ØD, men jeg kunne også have nævnt det andet, for det ville være lige så samfundsødelæggende. Fru Inge Fischer Møller bliver ved at nævne de bemærkninger, vi har i betænkningen til det lovforslag, vi behandler i dag. Jeg ved ikke, hvad det er for bemærkninger, der er så dårlige. En af dem lyder:

»Den bedste socialhjælp her er at skabe et samfund, der giver borgerne mulighed for at klare sig selv, stik modsat det samfund, socialdemokratiet har opbygget, hvor flest mulige skal være afhængige af »storebror stat.«

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Det er en let opgave. Hvis man ser på det fjerde mindretal i betænkningen, det er jo fremskridtspartiets, ser man, at der for det første står, at de henvendelser, vi har fået, har:

»... været domineret af fagforeningshenvendelser, altså fra folk, der vil bruge børn og svage grupper i samfundet som skjold og våben i egne egoistiske interesser. Man er typisk bekymret for, hvor mange job der fremover vil være til sagsbehandlere, pædagoger osv.«

Et andet citat:

»... de »fine« sagsbehandlere på bistandspaladserne.

Det fremtrædende i firsernes kulturelle situation i Danmark er ikke teatre og musikhuse. – Nej, det er de stadig længere og længere rækker af folk, der skal ydmyges af behandlersamfundet og af folkene bag skranke på bistandskulturpaladserne.«

Hvis det ikke lægger op til afstand mellem borgere og medarbejdere, så ved jeg ikke, hvad der skulle gøre det.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er tilfreds med, at fru Inge Fischer Møller beskæftigede sig meget med vores bemærkninger. Det fortæller nemlig, at det er lykkedes nøjagtigt – det var hensigten – at opnå, at når vi illustrerer den situation på det sociale område, som socialdemokratiet

har skabt, så nages man i sin dårlige samvittighed, så er man fløv, så er man meget ked af det. Det, vi har forsøgt at illustrere, det er, hvor modbydelig en situation for borgerne, socialdemokratiet har skabt i dette samfund. Det er fru Inge Fischer Møller selvfølgelig meget forpint ved bliver illustreret og sat på tryk, men det gør vi nu lige så tit, som det passer os, uanset om det rører sig aldrig så meget i fru Inge Fischer Møllers dårlige samvittighed.

Jeg synes egentlig, at hr. Agerschou forlanger for meget af fru Inge Fischer Møller. Hr. Agerschou forlanger, at socialdemokratiet skal love at bringe ordnede forhold på det sociale område i dette samfund. Ja men vi skulle da først komme så langt, at socialdemokratiet holdt op med at ødelægge området. Det er et meget højt ambitionsniveau, hr. Agerschou forlanger at socialdemokratiet skal op på. Lad det nu komme i små tempi, og lad dem lære det lige så småt. Det er det, vi har forsøgt ved at give nogle bemærkninger her, men de rammer åbenbart så hårdt, at man bliver vred over det. Det skal man ikke blive. Vi forsøger at hjælpe socialdemokratiet og forklare dem, hvordan det skal være.

Fru Inge Fischer Møller behøver ikke at snakke så meget om, at vi hetzer mod nogen. Der er aldeles ikke én eneste ansat, vi hetzer imod. Vi hetzer imod systemet, og vi kender det, fordi vi har talt med i tusindvis af de mennesker, der er nødt til at henvende sig på bistandskontorerne, fordi de er gået konkurs og kommet i ulykke på grund af, at socialdemokratiet har ødelagt forholdene i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Med hensyn til bemærkningerne om, at »henvendelserne til socialudvalget har været domineret af fagforeningshenvendelser, altså fra folk, der vil bruge børn og svage grupper i samfundet som skjold og våben i egne egoistiske interesser«, er det meget tydeligt, at de er skrevet for nogen tid siden, men for nogle dage siden kunne man læse i aviserne, at netop BUPL er dem, der har været involveret i flest overenskomststridige arbejdsnedlæggelser inden for det sidste år.

(Kort bemærkning).